

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Den 6. december 1995 indgik Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Socialistisk Folkeparti en principaftale om totalliberalisering af telesektoren i Danmark. Aftalen udgør tillæg nr. 4 til den politiske aftale af 22. juni 1990 om den danske telesektor.

Aftalen forudsætter, at gennemførelsen sker i to tempi, trin 2a og 2b. Første del af udmøntningen af principaftalen blev gennemført i foråret 1996. Dette lovforslag udgør en del af udmøntningen af den resterende del af principaftalen, der blandt forligspartierne er aftalt gennemført med sigte på ikrafttræden pr. 1. juli 1997.

Principaftalen indeholder følgende sigtelinier for udbygning af lovgivningen på nummerområdet:

»Med sigte på at sikre fair og lige konkurrencemuligheder og at sikre forbrugernes muligheder for at skifte mellem forskellige konkurrerende teleselskaber gennemføres en ny nummerlovgivning, der sikrer lige adgang til nummerressourcerne (de 8-cifrede telefonnumre) for både infrastrukturselskaber og uafhængige udbydere af teletjenester samt sikring af mulighed for nummeroverflytning, således at brugere kan medbringe deres nummer ved skift til konkurrerende selskab(er) (nummerportabilitet).

Det generelle udgangspunkt er, at telefonnumrene – når de én gang er tildelt en bruger – tilhører denne. Det er en logisk konsekvens af kravet om nummerportabilitet. Det gør det desuden naturligt at kræve, at alle selskaber inden for telesektoren forpligtes til at aflevere nummeroplysninger til andre selskaber, både inden for og uden for telesektoren, der ønsker at udbyde nummeroplysningstjenester, og til offentlige myndigheder og registre, der anvender sådanne nummeroplysninger i databaser og lignende. Selskaberne skal dog respektere kundernes ønsker om eksempelvis hemmeligt nummer eller udeladelse.

Afregningen for nummeroplysningerne til de enkelte teleselskaber skal være baseret på marginalomkostningerne ved afgivelse af de pågældende oplysninger.«

Dele af ovennævnte blev gennemført allerede med den lovpakke på teleområdet, der trådte i kraft 1. juli 1996. Trin 2a lovgivningen indeholdt således bestemmelser, der sikrede alle markedsaktører lige adgang til tildeling af nummerressourcer, samt bestemmelser om introduktion af operatørvalg, dvs. at en slutbruger har mulighed for, via et 4- eller 5-cifret kortnummer at vælge at dirigere dele af sine samtaler gennem andre udbydere end den udbyder af telenet eller teletjenester, som slutbrugeren i øvrigt har sit kundeforhold hos. Der er allerede i dag introduceret en række faciliteter af denne type.

Nærværende lovforslag tilsigter at gennemføre de øvrige dele af den politiske principaftales afsnit om ny lovgivning på nummerområdet.

Lovforslaget indeholder således bestemmelser om sikring af slutbrugernes adgang til at medtage deres telefonnummer ved skift mellem udbydere af offentlige telenet eller teletjenester (nummerportabilitet), om yderligere muligheder for slutbrugeren til at vælge en alternativ udbyder til dele af dennes samtaler m.v. via fast operatørvalg, og om adgang til nummeroplysningsdata med sigte på udbud af forskellige former for elektroniske (evt. internet-baserede) eller papirbaserede nummeroplysningstjenester, databaser m.v.

Lovforslaget indebærer desuden, at alle lovbestemmelser vedr. tildeling og anvendelse af numre, inklusive bestemmelser om disponering af de samlede nummerressourcer og om betaling af en omkostningsdækkende ydelse for tildelte nummerressourcer, samles i en lov. Endelig præciseres opgavedelingen mellem Telestyrelsen som administrerende myndighed og forskningsministeren som den, der fastlægger de overordnede telepolitiske rammer.

Nummerportabilitet og gode muligheder for at overflytte dele af sine samtaler m.v. til andre udbydere af offentlige telenet eller teletjenester via frit operatørvalg er væsentlige parametre for at sikre slutbrugere mulighed for at drage fordel af den gennemførte totalliberalisering af telesektoren i Danmark, og den derved opståede konkurrence om udbud af teleydelser. En effektiv lovregulering på disse områder er endvidere afgørende med henblik på at